

τῶν ὁποίων τὸς ἐδώνου πάντοια / καὶ γεμάτην ἐξουσία νὰ δοῦσιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν
τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καθὼς / θέλου δικαιολογηθῶν ἐνμπροσθέν τος καὶ καθὼς θέ-
λει ἀποδείξει πᾶσαν εἰς τος / καὶ γροικώντας τῶν ἀφοντέρων τὰ δικαιολογήματα
/ καὶ ἀραγγι / ὄνες / σὲ ὅ,τιν ἤθελε τις φωτίσειν ἀφέτης ὁ Θεὸς νὰ ἀποφασίσουν
ὑπόσχονται τὰ αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ / στερκτὸν βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ
ὅποιος ἤθελε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν / τος νὰ πληρώνη κοντάννα ρεάλια δέκα τοῦ
κατὰ καιροῦ ζαπτιτζῆν καὶ / πάλι ἡ ἀπόφασιν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχά-
λαστην καὶ τὰ ἐξῆς δίδον / τάς τος ἐξουσία ἃ δὲν ἐθέλασιν κονφάρου οἱ αὐτοὶν
ἀλμπίτροι νὰ παίρν[ουν] / καὶ τέρτζους. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν βάζου καὶ ἀξιό-
πιστους μάρτυρες οἱ ὁ / ποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Μαρίνος Φρανγγόπουλλος μάρτυρας ++

/ — Μιχέλης Κωβαῖος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

396

Διαιτητικὴ ἀπόφαση

φ. 218^v

/ Ἐβγαλμένη

/ στὸ αὐτὸ ἄνωθεν ἔτος καὶ ἡμέρα.

/ + Ἐρχόμενοι οἱ ἄνωθεν ἀλμπίτροι εἰς τὴν ξέφλησιν τῆς ἄνωθεν ὑποθέσεως
γροικώντας των / τῶν ἄνωθεν μερίδων τὰ δικαιολογήματά τος καὶ πᾶσαν τος δι-
καίωμα καὶ ἀρανγγιόνες κράζον / τας τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀποφασίζουν
καὶ λέσιν ὅτιν νὰ δώσῃν ὁ Φράνκος τοῦ καρακύρην / τοῦ Μαρίνου ρεάλια δέκα τέσ-
σερα ἦτοι νούμερο 14/ καὶ ὅχι ἄλλο καὶ νὰ πάρῃν ὁ Φράνγγος τὸ ναῦ / λον τῶν
Κοκλάνω ἐφτάμισυν ρεάλια νὰ εἶναι ἐδικά του / καὶ νὰ εἶναι / καὶ ὅλο τὸ / καῖκι
μὲ / ὅλα του τὰ / χαλάτια / τοῦ αὐτοῦ / Φράνγγου / καὶ ὁ Μαρίνο νὰ μὴ / ν ἔχη
νὰ κά / μὴ στὸ κα / ἱ[κι τ]ου / πλέα / . Οὕτως ἐγροικήσασιν καὶ οὐ / τως ἀποφα-
σίζου ἐνώπιον Θεοῦ χωρὶς καμιὰ φιλοπροσωπία καὶ ὅποιος ἤθελε ἔβ / γει ἀπὸ τὴν
ἀπόφασιν τος νὰ πέφτῃν εἰς τὴν κοντάννα ποὺ περιέχειν τὸ κονπρο / μέσον καὶ πάλι
ἡ ἀπόφασιν τος νὰ εἶναι στερεὰ καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαί / ωσιν
ἀπογράφου καὶ ἰδιοχείρως τος καὶ οἱ ἄνωθεν μερίδες καὶ τὰ ἐξῆς.—

/ — Μιχάλης Σκλαβοῦνος ἀποφάσισα — —

/ — Κούτζικου Γεώργης ἀποφάσισα —

- Καρακύρης Μαρίνος Νισούριος στέργει ως ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴ κατέχη νὰ γράψῃ ἔγραψα / ἐγὼ Θεοφύλακτος Διασίτης διὰ λόγου του —
 — Καρακύρης ὁ Φράνκος βεβαιώνει ως ἄνωθε ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάρη.
 — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

397*

Πάκτωση

φ. 219^Γ

/ Ἐβγαλμένη

Εἰς φύλλον 226

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 24/ εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μισέρ Μαρκά / κη Ἀμπελακόπουλου ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς μισέρ Μαρκάκης ὁμάδι μετὰ τὴν κερά τὴν μητέραν του / τὴν κεράν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μισέρ Γεωργάκης Ἀγγονάκης πέφτουσιν εἰς συνίβασιν πακ- / τωσίας ἡγου οἱ ἄνωθεν Μαρκάκης καὶ ἡ μητέραν του λέσιν πῶς τὸ πρᾶμα ὅλον ὅπου ἔχουσιν εἰς τὸ Λι / βάδι εἰς τὰ Χαντρινὰ ποὺ τόχουν παντοτινὸ μετὰ τὸν Νικόλα Μεϊμετάκη καὶ σύνμπλιο τοῦ / ἄνωθεν μισέρ Γεωργάκη ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνου καὶ παραδίνουν το καὶ πακτώνουν τον τοῦ ἄνωθεν / μισέρ Γεωργάκη οὗ διὰ ρεάλια εἴκοσιν ἐφτά ἡμισυν ἦτοιν νούμερο 27 1/2/ τὰ ὅποια 27 1/2/ ρεάλια τὰ / ἔλαβε ὁ ἄνω εἰρημένος μισέρ Μαρκάκης καὶ ἡ μητέραν του ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ πα / ραδίνει εἰς τὸ χέριν του ἡγου νὰ φάγῃ τὴν νιτράδαν τοῦ αὐτοῦ πραιμάτου τὴν μπάρτην ὅπου τὸς ἄν / γγίζειν καὶ ἂν ἤθελε κάμει τὸ πρᾶμα νιτράδα νὰ τὴν ἐμπατάρουσιν ἀπάνω στὸ διάφορον τὰ δέ / κα ἔντεκα καὶ ἂν ἤθελε ἀνβαντζάρει ἡ νιτράδα ἀπὸ τὸ διάφορον στὰ δέκαν ἔντεκα νὰ τοὺς στρέ / φη τὸ περισσότερον, εἰ δὲ καὶ ἤθελε λειψτῇ εἰς τὸ διάφορον νὰ τὸ σώνουν καὶ νὰ τὸ πληρώνουν οἱ αὐτοὶ νοὶ / κοκυροῖν τοῦ αὐτοῦ πραιμάτου ἡ ὅποια πακτωσία νὰ γροικᾶται ἕως ἓνα χρόνον ἡγου ἕως τοὺς / 1684/ Φεβρουαρίου 24/ καὶ ἂν ἴσως καὶ δώσουσιν του τὰ ἄνωθεν 27 1/2/ ρεάλιαν του νὰ παίρνου τὸ πρᾶ / μαν τὸς πάλι νὰ τόχουν ὡς καὶ τὸ πρῶτον εἰ δὲ καὶ φτάνοντας ὁ χρόνος καὶ δὲν ἐθέλασιν τοῦ δώσουν / τὰ τορνέσιάν του νὰ βάζουν στὴ ὥραν ἀποκοπτάδες νὰ πᾶ ν' ἀποκόβγου τόσον πρᾶμα / ἀπὸ τὸ ἴδιο πρᾶμα νὰ τὸ δώνου τοῦ ἄνω εἰρημένου μισέρ Γεωργάκη ἀπὸ τὴν μπάντα ὅπου πέφτει / κολληταρανικὸν τοῦ πραι-

*Ὁλόκληρη ἡ πράξις εἶναι διαγεγραμμένη.

